

2. Czy art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 w związku z art. 18 akapit pierwszy TFUE i art. 21 TFUE należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on przepisy i orzecznictwo krajowe, zgodnie z którymi sąd danego państwa członkowskiego nie może odmówić wydania nakazu zapłaty przeciwko dłużnikowi będącemu obywatelem tego państwa, co do którego istnieje uzasadnione przypuszczenie braku jurysdykcji krajowej sądu ze względu na to, że dłużnik ten prawdopodobnie ma miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim Unii, co wynika z przedłożonego właściwemu organowi publicznemu oświadczenia dłużnika o jego zarejestrowanym miejscu zamieszkania w tym ostatnim państwie? Czy w tym przypadku ma znaczenie, kiedy to oświadczenie zostało złożone?
3. Czy w przypadku, gdy jurysdykcja krajowa sądu, do którego wniesiono sprawę, jest wywodzona z przepisu innego niż art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 – art. 18 akapit pierwszy TFUE w związku z art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom i orzecznictwu krajowemu, zgodnie z którymi pomimo że wydanie nakazu zapłaty jest dopuszczalne wyłącznie przeciwko osobie fizycznej mającej miejsce zwykłego pobytu w państwie sądu, do którego wniesiono sprawę, ustalenie miejsca pobytu w innym państwie nie może nastąpić wyłącznie na tej podstawie, że dłużnik, którego dotyczy nakaz – będący obywatelem państwa sądu krajowego, do którego wniesiono sprawę – zarejestrował w tym ostatnim państwie adres, pod którym przebywa (swoje „aktualne” miejsce zamieszkania) w innym państwie w Unii Europejskiej, jeżeli niemożliwe jest złożenie przez dłużnika oświadczenia, że w pełni przeprowadził się do tego ostatniego państwa członkowskiego i nie ma miejsca zamieszkania na terytorium państwa sądu, do którego wniesiono sprawę? Czy w tym przypadku ma znaczenie to, kiedy złożono oświadczenie o aktualnym miejscu zamieszkania?
4. Przy odpowiedzi na pierwsze pytanie cząstkowe pytania trzeciego, że dopuszczalne jest wydanie nakazu zapłaty, czy art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 w związku z wykładnią art. 22 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1784^(?) z dnia 25 listopada 2020 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych („doręczanie dokumentów”) – dokonaną w wyroku wydanym w sprawie C-325/11, Alder^(?), w związku z zasadą skutecznego stosowania prawa Unii przy stosowaniu krajowej autonomii proceduralnej – dopuszcza, by przed wydaniem prawomocnego orzeczenia w sprawie sąd krajowy państwa, w którym obywatele nie mogą zrezygnować z rejestracji miejsca zamieszkania na terytorium tego państwa i przenieść go do innego państwa, który rozpatruje wniosek o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu bez udziału dłużnika, zwracał się na podstawie art. 7 rozporządzenia (UE) nr 2020/1784 o udzielenie przez organy państwa, w którym dłużnik ma zarejestrowane miejsce zamieszkania, informacji dotyczących jego miejsca zamieszkania w tym ostatnim państwie i daty rejestracji tego miejsca zamieszkania, w celu ustalenia, gdzie faktycznie znajduje się miejsce zwykłego pobytu dłużnika?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 351, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2020, L 405, s. 40.

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2012:824.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 24 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Nürnberg – Niemcy) – CK/Familienkasse Bayern Nord

(Sprawa C-284/22⁽¹⁾, Familienkasse Bayern Nord)

(2023/C 223/22)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 276 z 18.7.2022.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 27 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – AB/ Disziplinartrat der Österreichischen Apothekerkammer, przy udziale: Bundesminister für Soziales, Gesundheit, Pflege und Konsumentenschutz

(Sprawa C-417/22⁽¹⁾, Disziplinartrat der Österreichischen Apothekerkammer)

(2023/C 223/23)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 326 z 29.8.2022.